

inden de får lov at krydse USA's grænser. Det er urimeligt.

Kl. 14.05

Fra dansk side vil vi derfor sammen med de øvrige EU-lande presse på for, at USA, men også Japan og andre industrialiserede lande forbedrer de fattige landes markedsadgang, så den kommer til at gælde for alle produkter. Vi vil kort sagt gerne knæsette »Alt undtagen våben«-princippet i Hongkong.

Jeg vil dog ikke lægge skjul på, at der stadig er god plads til forbedringer i EU's »Alt undtagen våben«. Regeringen arbejder for, at initiativet udvides til at omfatte alle lande i Afrika syd for Sahara. Vi ønsker også et opgør med de oprindelsesregler, der fortsat forhindrer udviklingslandene i at udnytte EU-initiativet fuldt ud.

Som jeg sagde indledningsvis, arbejder regeringen på at sikre et runderesultat, der vil være til alle landes fordel. Ikke desto mindre har der været meget snak om kompensation, både i den danske offentlighed og i internationale sammenhænge.

Lad mig slå fast, at regeringen finder det en anelse præmaturligt at tale om tabere og vindere, inden vi har et forhandlingsresultat. Og jeg vil gerne advare imod overvejelser om at anvende udviklingsbistanden til, om jeg så må sige, at købe fattige landes accept af et forhandlingsresultat, der ikke er til deres fordel.

For mig er der to centrale aspekter i kompensationsdebatten: dels behovet for økonomisk bistand i forbindelse med økonomiske strukturtilpasninger, dels kompensation som følge af forventningen om tvungne toldnedsættelser og dermed offentlige indtægtstab for især de fattigste lande.

Det vil være nødvendigt for nogle udviklingslande at gennemføre økonomiske omstillingsprocesser efter indgåelse af en WTO-aftale. Det skyldes bl.a. fordelene ved, at udviklingslandenes frie markedsadgang bliver mindre, når toldsatserne ved en generel liberalisering også bliver lavere for andre lande. Men det vil ikke være hensigtsmæssigt at tilbyde kompensation for denne præferencerrosion, fordi det vil fastholde udviklingslandene i økonomiske strukturer, der ikke er bæredygtige på længere sigt. Vi skal derfor i stedet hjælpe udviklingslandene med at indrette deres økonomier, så deres fremtidige udvikling bliver baseret på de komparative fordele og ikke på kunstige præferencesystemer.

Jeg har under den seneste forespørgselsdebat i juni måned her i Folketinget tilkendegivet, at vi fra dansk side klart og entydigt støtter op om de fattigste afrikanske landes ønske om at undgå nye WTO-forpligtelser, herunder reduktion af toldsatser, førend deres økonomier er parate til det.

Hvis Doharunden bliver »en gratis omgang«, altså »a round for free«, hvor de fattigste udviklingslande ikke forpligter sig til nye toldnedsættelser, bliver der heller ikke et offentligt indtægtstab at kompensere, det siger jo sig selv.

Men det er vigtigt, at vi ikke lader de fattigste udviklingslande udnytte denne fribillet. Opretholdelsen af toldsatserne må ikke blive en sovende pude for hjemlige producenter eller en pengemaskine for offentlige myndigheder. Lad mig give et konkret eksempel i form af Ghanas høje toldsatser på importerede frosne kyllinger. Toldsatserne er udtryk for, at Ghanas regering ønsker at lade nationale producenter udvikle deres hjemmemarked, hvor konkurrencen er hård fra importerede frosne kyllinger, herunder kyllinger produceret med EU-tilskud. Samtidig har Ghanas regering en god indtægt fra toldsatserne til finansieringen af de offentlige budgetter, som på kort sigt kan være vanskelig at erstatte. Derfor skal Ghana undgå at blive nødt til at påtage sig reduktioner af toldsatserne, førend dets økonomi er parat til det.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at jeg fuldt ud deler bekymringen over de potentielle konsekvenser for de fattige lande, der er afhængige af import af fødevarer. Hvis det lykkes os at afvikle en stor del af de rige landes landbrugsstøtteordninger, vil verdensmarkedspriserne på fødevarer formentlig stige. Der er ingen tvivl om, at også landmændene i de fattigste lande vil nyde godt af de høje verdensmarkedspriser, der på sigt kan være med til at sætte skub i udviklingen i landbrugssektoren, men på kort sigt kan de mindst udviklede lande, der er nettofødevarerimportører, komme i klemme.

Som det fremgår af strategien for handel, vækst og udvikling, er regeringen villig til at se nærmere på mulighederne for at støtte de mindst udviklede lande, der ellers måtte blive ramt af en WTO-aftale.

Kl. 14.10

Danmark yder i år 50 mio. kr. i multilateral handelsrelateret udviklingsbistand. Bl.a. støtter vi den integrerede ramme, altså Integrated Framework, et samarbejde mellem seks internatio-